

Projekt

**UCHWAŁA NR
RADY GMINY LESZNOWOLA**

z dnia 2026 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Wójta Gminy Lesznowola

Na podstawie art. 18b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t. j. Dz. U. z 2026 r. poz. 662) oraz art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (t. j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) Rada Gminy Lesznowola uchwala, co następuje:

§ 1. Uznaje się za bezzasadną skargę Pana P.D. na działalność Wójta Gminy Lesznowola z przyczyn przedstawionych w uzasadnieniu stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Gminy, którego zobowiązuje się do poinformowania skarżącego o sposobie załatwienia skargi, poprzez przesłanie kopii niniejszej uchwały.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Załącznik do uchwały nr
Rady Gminy Lesznowola
z dnia.....2026 r.

Uzasadnienie

W dniu 7 lipca 2026 r. do Kancelarii Urzędu Gminy Lesznowola wpłynęła skarga od Pana P.D. na działanie Wójta w sprawie wprowadzenia dyżurów wakacyjnych w Gminnych Przedszkolach w Gminie Lesznowola w 2026 r.

W piśmie skarżący wskazuje na zaniechanie przez Wójta realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 31 ust. 8 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. - Prawo oświatowe, stanowiącego zadanie własne gminy.

Następnie w dniu 21 lipca 2026 r. do Kancelarii Urzędu Gminy Lesznowola wpłynął wniosek w sprawie sposobu organizacji dyżuru wakacyjnego w Gminie Lesznowola w 2026 r. wraz z odpowiedzią oraz skarga na działanie Wójta w sprawie niezakończania wniosku.

Zgodnie z art. 18b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2026 r., poz. 662) Rada Gminy rozpatruje skargi na działalność wójta i gminnych jednostek organizacyjnych; wnioski oraz petycje składane przez obywateli; w tym celu powołuje komisję skarg, wniosków i petycji.

W dniu 23 lipca 2026 r. odbyło się posiedzenie Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Gminy Lesznowola, na którym Zastępca Wójta Oktawian Druzd i pracownik Zespołu Placówek Oświatowych w Lesznowoli udzielili członkom komisji stosownych wyjaśnień w przedmiocie skargi.

Odnosząc się do przedmiotowej skargi w pierwszej kolejności należy wskazać, że już wstępna analiza jej treści prowadzi do wniosku, iż pomiędzy oznaczeniem organu, którego działalność ma być przedmiotem skargi, a rzeczywistym zakresem podniesionych zarzutów zachodzi istotna rozbieżność.

Choć skarga została formalnie skierowana przeciwko działalności Wójta Gminy Lesznowola, jej uzasadnienie nie zawiera zarzutów odnoszących się do działań lub zaniechań Wójta, jako organu wykonawczego gminy. Skarżący kwestionuje natomiast rozwiązania organizacyjne przyjęte przez dyrektorów publicznych przedszkoli, w szczególności treść wydanych przez nich zarządzeń regulujących zasady zapisów na dyżur wakacyjny oraz sposób organizacji opieki przedszkolnej w okresie letnim.

Należy przypomnieć, że zgodnie z ustawą z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe dyrektor przedszkola kieruje działalnością jednostki, reprezentuje ją na zewnątrz oraz odpowiada za organizację jej pracy. W granicach przepisów prawa posiada kompetencje do wydawania aktów wewnętrznych regulujących

organizację funkcjonowania placówki. Wójt jako organ prowadzący nie zastępuje dyrektora w wykonywaniu jego ustawowych kompetencji ani nie podejmuje czynności zastrzeżonych dla kierownika jednostki organizacyjnej.

W orzecznictwie sądów administracyjnych utrwalony jest pogląd, że odpowiedzialność organu prowadzącego nie może być utożsamiana z odpowiedzialnością za każdą czynność podejmowaną przez kierowników gminnych jednostek organizacyjnych. Sam fakt wykonywania przez gminę funkcji organu prowadzącego nie oznacza przejęcia odpowiedzialności za indywidualne decyzje organizacyjne podejmowane przez dyrektorów placówek w granicach ich ustawowych kompetencji. Tym samym już z tego względu zasadność kierowania przedmiotowych zarzutów wobec Wójta Gminy budzi poważne wątpliwości.

Niezależnie od powyższego należy stwierdzić, że również merytoryczna analiza zarzutów nie daje podstaw do uznania ich za zasadne.

Organizacja dyżurów wakacyjnych w publicznych przedszkolach prowadzonych przez Gminę Lesznów odbywa się na podstawie corocznie ustalanego harmonogramu oraz zasad określanych przez dyrektorów poszczególnych placówek. Zasady te mają charakter organizacyjny i służą zapewnieniu możliwie najszerszego dostępu do opieki przedszkolnej przy jednoczesnym zachowaniu wymogów wynikających z przepisów prawa oświatowego, prawa pracy oraz przepisów dotyczących bezpieczeństwa dzieci. W sposób oczywisty nie ma możliwości zapewnienia dostępności miejsc dla wszystkich dzieci z terenu gminy Lesznów w okresie wakacyjnym ze względu na ograniczone możliwości lokalowe, organizacyjne i kadrowe, z zachowaniem norm bezpieczeństwa określonych w przepisach prawa. Okres wakacyjny jest także okresem urlopowym dla pracowników tych placówek, a udzielenie urlopu jest obowiązkiem pracodawcy. W taki sposób funkcjonują tego typu placówki w istocie w całej Polsce.

Podkreślenia wymaga, że zapisy na dyżur wakacyjny nie stanowią postępowania rekrutacyjnego w rozumieniu rozdziału 6 ustawy Prawo oświatowe. W konsekwencji nie znajdują tu zastosowanie przepisy regulujące przyjmowanie dzieci do publicznych przedszkoli. Dyżur wakacyjny jest elementem organizacji pracy przedszkola, a nie odrębną formą realizacji obowiązku zapewnienia wychowania przedszkolnego.

W tym zakresie należy odwołać się do § 12 ust. 1 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 28 lutego 2019 r. w sprawie szczegółowej organizacji publicznych szkół i publicznych przedszkoli, zgodnie z którym przedszkole funkcjonuje przez cały rok szkolny, z wyjątkiem przerw ustalonych przez organ prowadzący na wspólny wniosek dyrektora przedszkola i rady przedszkola, a w przypadku jej braku – rady rodziców. Przepis ten wprost przewiduje możliwość

organizowania przerw w funkcjonowaniu placówek i pozostawia organowi prowadzącemu swobodę w określeniu sposobu zapewnienia opieki w tym okresie.

W orzecznictwie sądów administracyjnych konsekwentnie podkreśla się, że zadaniem własnym gminy jest zapewnienie możliwości korzystania z wychowania przedszkolnego, a nie zagwarantowanie świadczenia usług przez każdą placówkę w sposób nieprzerwany przez cały rok kalendarzowy. Zakres realizacji zadania publicznego powinien być oceniany przez pryzmat całego systemu organizacyjnego funkcjonującego na terenie gminy, a nie pojedynczej jednostki.

Nie można również podzielić stanowiska skarżącego, iż gmina ma obowiązek zapewnienia miejsca każdemu dziecku w dowolnie wybranym terminie wakacyjnym. Żaden przepis ustawy Prawo oświatowe ani aktów wykonawczych nie ustanawia takiego obowiązku. Wręcz przeciwnie – organizacja dyżurów wakacyjnych zakłada funkcjonowanie ograniczonej liczby placówek przy jednoczesnym umożliwieniu pozostałym przeprowadzenia niezbędnych remontów, prac konserwacyjnych, dezynfekcyjnych i porządkowych oraz zapewnieniu pracownikom prawa do corocznego urlopu wypoczynkowego wynikającego z przepisów Kodeksu pracy i Karty Nauczyciela.

Należy podkreślić, że obowiązek zapewnienia bezpiecznych i higienicznych warunków pobytu dzieci ma charakter nadrzędny wobec oczekiwań dotyczących zwiększania liczby miejsc ponad możliwości organizacyjne placówek. Liczebność oddziałów, liczba zatrudnionych nauczycieli oraz personelu pomocniczego wynika z obowiązujących przepisów prawa i nie może być dowolnie zwiększana jedynie w celu zaspokojenia okresowo zwiększonego zapotrzebowania.

Skarżący pomija również okoliczność, że zainteresowanie korzystaniem z dyżurów wakacyjnych nie ma charakteru stałego. Dane przekazane przez dyrektorów przedszkoli wskazują, że w części terminów liczba zgłoszeń przewyższa dostępne miejsca, natomiast w innych – zwłaszcza w drugiej części wakacji – pozostają wolne miejsca niewykorzystane przez rodziców. Okoliczność ta jednoznacznie wskazuje, że zapotrzebowanie na opiekę przedszkolną uzależnione jest od indywidualnych planów urlopowych rodzin i nie może zostać z odpowiednią dokładnością przewidziane na etapie planowania organizacji pracy przedszkoli.

W orzecznictwie sądów administracyjnych wielokrotnie podkreślano, że realizacja zadań własnych gminy musi następować z uwzględnieniem zasad racjonalnego gospodarowania środkami publicznymi, wynikających z art. 44 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych. Oznacza to obowiązek osiągania zamierzonych efektów przy optymalnym wykorzystaniu środków publicznych oraz zakaz ponoszenia wydatków niewspółmiernych do rzeczywistych potrzeb. Trudno byłoby uznać za zgodne z zasadą gospodarności utrzymywanie pełnej gotowości wszystkich przedszkoli przez cały okres

wakacyjny wyłącznie na potrzeby potencjalnego zapotrzebowania, które – jak pokazuje praktyka – w wielu terminach nie występuje.

Należy również zauważyć, że po zakończeniu każdego okresu wakacyjnego analizowana jest liczba zgłoszeń, liczba dzieci przyjętych, liczba odmów oraz rzeczywista frekwencja. Wnioski płynące z tych analiz są uwzględniane przy planowaniu organizacji dyżurów w kolejnych latach. Świadczy to o tym, że organ prowadzący na bieżąco monitoruje funkcjonowanie systemu i podejmuje działania zmierzające do jego doskonalenia w granicach posiadanych możliwości organizacyjnych i finansowych.

W konsekwencji należy stwierdzić, że Gmina Lesznówola prawidłowo realizuje obowiązki wynikające z art. 31 ust. 8 ustawy Prawo oświatowe, zapewniając dzieciom możliwość korzystania z wychowania przedszkolnego poprzez prowadzenie sieci publicznych przedszkoli oraz organizację dyżurów wakacyjnych. Przepis ten nie kreuje jednak obowiązku zapewnienia miejsca każdemu dziecku w każdym wskazanym przez rodziców terminie ani obowiązku całorocznego funkcjonowania wszystkich placówek jednocześnie.

Mając na uwadze przedstawione okoliczności faktyczne oraz obowiązujące przepisy prawa, należy uznać, że organizacja dyżurów wakacyjnych na terenie Gminy Lesznówola odpowiada standardom wynikającym z prawa oświatowego, uwzględnia obowiązki pracodawcy wynikające z prawa pracy, realizuje zasadę racjonalnego gospodarowania środkami publicznymi oraz zapewnia bezpieczeństwo dzieci. Zarzuty podniesione w skardze nie znajdują potwierdzenia ani w stanie faktycznym, ani w obowiązujących przepisach prawa.

W związku z powyższym brak jest podstaw do uznania skargi za zasadną.